

# РЕШЕНИЕ

№ 3878

гр. София, 10.06.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ:** Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1639** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП - С., чрез юриконсулт Н. срещу решение от 29.06.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по нахд № 21897/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 363 от 15.08.2011 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С., с което на В. Д. М. - Л. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение противоречи на закона. Касаторът не излага конкретни доводи за твърдяната незаконосъобразност на решението. Твърди, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения, а наложената санкция е справедлива и съответства на вида и тежестта на нарушението. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна в касационното производство изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено от фактическа страна, че В. Д. М. – Л., в качеството ѝ на самоосигуряващо се лице е внесла вноската си за здравно осигуряване за м. март 2011 г. на 12.05.2011 г.

Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 2 от Закона за здравното осигуряване (в приложимата редакция) здравноосигурителните вноски се внасят за сметка на самоосигуряващите се лица до 10-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят, а окончателната осигурителна вноска най-късно в срока за подаване на данъчната декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Въз основа на приетите от въззивния съд доказателства се установява по безспорен начин, че самоосигуряващото се лице В. М. – Л. е внесла вноската по чл. 40, ал. 1, т. 2 ЗЗО след срока предвиден в правната норма. Независимо от това, както правилно е приел районният съд, с процесното НП незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на лицето на основание чл. 104, ал. 3 от ЗЗО, който предвижда, че самоосигуряващо се лице, което не плаща дължимите осигурителни вноски за срок, по-дълъг от три месеца, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а за повторно нарушение - с глоба от 1000 до 3000 лв. В случая е безспорно установено, че самоосигуряващото се лице е следвало да плати вноската си за м. март 2011 г. в срок до 10.04.2011 г. Вноската е платена на 12.05.2011 г., т.е. с едномесечно закъснение. Следователно, в случая не са налице предпоставките за приложение на санкционната разпоредба на чл. 104, ал. 3 ЗЗО – не налице неплащане на здравноосигурителни вноски от страна на В. М. – Л. за срок, по-дълъг от три месеца.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.06.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по нахд № 21897/2011 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.